

[Ellen Strange Petersen.]

tanken om 9 års obligatorisk undervisning for alle har vundet voksende tilslutning i de forløbne 2 år, selv om der stadig er nogle, også blandt de konservative, der foretrækker den frivillige overbygning på 7 års undervisningspligt.

Vi i den konservative gruppe mener på en enkelt undtagelse nær, at en 9-årig obligatorisk skole vil være til fordel både for den store gruppe elever, der nu frivilligt bliver i skolen, og for de forholdsvis få, der nu går ud som 14-årige. Undervisningen i de enkelte fag kan på en helt anden måde afrundes, når der er et 9-årigt forløb og der ikke skal stiles efter afslutning både efter 7., 8. og 9. klasse. For de 14-årige, der forlader skolen, er der ikke mange uddannelsesmuligheder. Det er dem med den svageste skoleuddannelse, der i dag har og formentlig i stigende grad i fremtiden vil have svært ved at klare sig.

En skoleinspektør, der gennem nogle år har undersøgt, hvilke elever det er, der forlader skolen tidligt, har konstateret, at det meget ofte er piger, der skal passe små søskende hjemme, for at både moderen og faderen kan gå på arbejde. For sådanne elever vil en obligatorisk forlængelse af skolegangen være en støtte.

Men en udvidelse af undervisningspligten er jo kun en enkelt side af folkeskolens problematik. Det fremgår også tydeligt af undervisningsministerens 9 punkts program, at det først og fremmest er indholdet i skolen, man skal koncentrere sig om. Det siges for det første, at folkeskolen skal være en 10-årig almen skole uden konkret erhvervsfagligt sigte, omfattende en 9-årig grundskole og et supplerende 10. skoleår. Det kan se ud, som om det 10. år, der er tænkt ikke som en pligt, men som et tilbud til alle unge, endnu svæver lidt frit i luften.

Der er eller bør i hvert fald være en sammenhæng mellem folkeskolen og al videre uddannelse. I flere år har man haft et planlægningsråd for de højere uddannelser. Mon ikke et planlægningsråd for den grundlæggende uddannelse er mindst lige så påkrævet, et planlægningsråd, som både kunne beskæftige sig med folkeskolens struktur, fagrække og læseplaner og samtidig have kontakt til de praktiske og teoretiske uddannelser, der følger efter? Et sådant råd

skulle også have mulighed for at gøre studier i udlandet. Der er ikke tvivl om, at man kan lære meget både af gode og dårlige erfaringer f. eks. i vore nabolande. Men først og fremmest tror jeg, at det er vigtigt med en nærmere kontakt til erhvervslivet.

Med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er man i nogen grad inde på at tage folkeskolens struktur op til revision. Det siges i punkt 2, at undervisningen i 8. og 9. skoleår skal omfatte visse centrale fag og derudover en række helt eller delvis valgfri fag, således at skoleuddannelsen og de afsluttende prøver kan differentieres efter elevernes interesser og øvrige forudsætninger.

I bemærkningerne hertil siges det, at realeksamen må indtil videre opretholdes i dens nuværende former, men dette vil ikke udelukke, at der som en midlertidig og for de enkelte skolevæsener frivillig ordning åbnes mulighed for visse omlægninger af den forberedende undervisning sigtende mod at integrere denne med 8.-9. klassernes undervisning og mod at indrømme eleverne yderligere valgmuligheder.

Jeg er særdeles tilfreds med, at realeksamen ikke, i hvert fald ikke indtil videre, tænkes afskaffet til fordel for en enhedsskole eller tilvalgsskole, hvis adgangsgivende muligheder man intet ved om. For de over 20.000 unge, der hvert år tager realeksamen, åbner mange erhvervs muligheder sig. Det har jo vist sig, at realeksamen er et fortræffeligt grundlag for en lang række uddannelser både i det offentlige tjeneste og i det private erhvervs liv.

I folketingets undervisningsudvalg er vi allerede langt inde i drøftelserne af, i hvilken udstrækning der bør være adgang til forsøg i folkeskolen. Undervisningsministeren har givet tilsagn om at nedsætte et egentligt forsøgsråd, hvilket vi hilser med glæde. Vi er interesseret i, at der stadig gøres forsøg på at forbedre undervisningen i folkeskolen, men forsøgene må være afgrænsede og kontrollerede. Forsøgsordninger må ikke misbruges til generelle strukturændringer: Skal folkeskolen blive en enhedsskole eller tilvalgsskole, som nogle mener er målet, ja, så må det være, fordi forsøg har godtgjort, at dette er det bedste for eleverne og for deres fremtidsmuligheder, og så må man tage beslutningen i folke-